

„Wir können bei Betrachtung des Weltgebäudes in seiner weitesten Ausdehnung, in seiner letzten Teilbarkeit uns der Vorstellung nicht erwehren, dass dem Ganzen eine *Idee* zum Grunde liege, wornach Gott in der Natur, die Natur in Gott von Ewigkeit zu Ewigkeit schaffen und wirken möge. Anschauung, Betrachtung, Nachdenken führen uns näher an jene Gehaimnisse. Wir erdreisten uns und wagen auch Ideen; wir bescheiden uns und bilden Begriffe, die analog jenen Uranfängen sein möchten”.

GOETHE

„Contemplind edificiul universului, în întinderea sa cea mai largă și în cea mai insignifiantă fracțiune, nu ne putem reprema gîndul că totul este bazat pe o idee, că Dumnezeu în natură și natura în Dumnezeu lucrează și cooperează din veșnicie în veșnicie. Contemplarea, observarea, meditația ne conduc tot mai aproape de aceste taine. Avem curaj și îndrăznim idei; ne smerim și formulăm concepte ce se doresc a fi analoage începuturilor”.

GOETHE